

תיקוני עירובין

גלוון שאלות הלכתיות

המתחדשות מדי שבוע בבדיקה העירובים השכונתיים

גלוון מס' 352
שבט תשפ"ג

עירובין למעשה
יעוץ | שימוש | כשרות

שליט"א. במסגרת הכלל למדו האברכים את כל המשנ"ב ההלכות תחומי, וכעת עושים חוויה מהירה על כל ההלכות יחד עם החוויה ייקש ראה"ב להרחב את ידיעותיהם, ולהויר את ההלכות לעולם המעשה, איך מוחדים בזמןנו את התהום, איך עושים ריבוע לעיר, וכן לבאר מה הנפק"מ בכל עשרות הסעיפים שמדוברים על שור של פטם, אוasha שאלת חילוק בשיטת מחברתא, שכואורה אין שיר במציאות של זמניינו.

הבחן שלבש את החולצה של אחיו נاصر לצאת מהעירוב
בשיעורים הבנוו הרצה דוגמאות שמתרגמות את ההלכות האלו למצוות שלנו. ביא כאן און דוגמא אחת שלא חובבים עליה, משפחחה שיש לה כמה בחורים בישיבות, והבחורים מישיבה גדולה נמצאים בישיבה מחוץ

שיעורים בדיים המעשיים בתוכני

עיר, מצויז מזמנינו שולחים כל שבוע את החולצות המשומשות הביתה שאמא תנכש אותם, ומכללים אותם בחזרה לאחר הצעיר יותר היכיבום. בינתים לאח הצעיר יותר התלכלכו חולצות של שבת, ואמא הצעיר לו שיקק בניתים מהחולצות שהיא כביסה לאח הגודל, והנה כיוון שהחולצה הייתה מיועדת לאח הגודל ולא היה עומד לך שהאי תשמש לאח אחר [לפי ההנחה הסבירה באוטו בית], א"כ דין התהום שלחם הוא כרגע הבן, [ואעפ' שהבעל המוניות יתכן שהוא של האב ואcumל', מ"מ התהום הוא לפי מי שהחפץ עמד לשימושו, כמפורט בשו"ע סי' צח"ז סי' ס"ח במיוחדים לאח מהאחים], ומה שעצשו הוא משתמש בחולצה זה מחמת מצב שהחדר באציג שבת, א"כ הרי זה כמו אדם ששאל חלוק באמצעות שבת (שו"ע שם סעיף י"א), ולכן יש לו דין חפץ שנמצא מחוץ לתהום שאסור לטלטלו מחוץ לד' אמות. אמן בסוף הבית או בשכונה שיש בה עירוב טוב, אין אסור להעבר את החולצה אפילו יותר מדי' אמות, כי זה כמו חפץ שהציאו בשבת ונונחו בתוך דיר וסלה, שמותר לטלטלו בתוך כל הדיר, דהינו בתוך כל הרשות היחיד (משנ"ב ס"ס ת"א). אבל נפק'ם כשהולך מחוץ לגבול העירוב ולא לוקחים אותו חפצים, מ"מ על החולצה יש איסור הוצאה מחוץ לתהום, מחוץ לד' אמות והשות היחיד שם נמצאים, וכן אם החזרו יצא למקום מחוץ לגבולות העירוב, או שהעירוב באותו מקום אינו בקשרות טובות, אסור לו לצאת מהבית עם החולצה, שאעפ' שהגבוי טלטל אינו נתחש טלטל כשלבש את החולצה דרך מלובש, מ"מ לגבי תחומי רואים במשנה ובש"ע שם שיש אסור גם כשמוליך בדרך מלובש, ואפיקו במים המערבים בעיטה יש איסור להוציאם מחוץ לתהום בעיליהם [כמפורט בגמ' מסכת ביצה]. האברכים נדרמו מהרעיון, איך כל ההלכות העתיקות שלASA ששאלות חלק וצדקה, נוגעות למעשה בזמןינו באופנים דומים.

ה아버כים ביקשו לברר האם נכון שהעירוב של העיר מודדור

במסגרת בדיקת עירובים נסעו אל אחת הערים בדורות, על פי בקשה הקהילה, על מנת לסייע לאחראים על העירובים לדעת כיצד לשפר את העירוב, ולשים לב לדברים שלא הבחינו בהם שהשתני, או נעשה מראש בצויה לא כונה, עד כדי חש פסול.

טיור בעירוב עם האברכים, עמדו עם גל אלabin

המודדור של העיר מודיעין עילית וכדומה, אבל מסתמא זה ברמה סבירה לפניה כדי לסייע לתת לבני המשפחה לטלטל בעיר. לפני ארבע שנים יכולם להבין זהה לא ברמת העירוב

פתיחהழור השיעורים בעיר טבריה
שבשבוע זה ציינו בס"ד לפתוח את מסגרת השיעורים המיוחדים בידיעת הלכות עירובין למעשה, בעיר הקדוש טבריה, בשכונה החרדית החדשה גוף כנרת פוריה, בהשתתפות עשרות אברכים מטופשי השכונה ומטופשי שכונות קריית שמואל, שמבקשים לדעת את הנושא הנכסף והמבוקש, שמצד אחד כל קר הרבה משתמשים בו, כל שבת בכל חפצים, ללכת להרים הצורך לטלטל חפצים, ללכת להרים עם הילדים הקטנים, יצאת לגינה עם התינוקות, להביא מבית הכנסת לעלון, וגם סתם יצאת ולבעל עם המפתח, ועוד عشرות דברים שאדם לא שם לב כמה הוא נזק לעירוב ביום השבת, אבל מצד שני הנושא של העירוב אינו מוכר להרבה אנשים, לא יודעים שיש בו דרגות שונות, לא יודעים שיש מקומות שאין עירוב härker לבד, לא יודעים איך לעשות אותו נכון.

הנ"א ברסלילער שעיליטיא, דורייש ה - לער עירובין

על רקע הצורן הגדול לתת לצייר את הדע הנכון, עם הבנת הפרקטיקה איך לעשות ומה לא לעשות, הקים מוקד העירוב מסגרת שיעורים מסודרת, שמתחללה מהבסיס ומיוסדות הדינים, ועד ההלכות המורכבות בדיני עמד מרווחה על הפרוץ ובдинי שכירות רשות עם פרטיהם, מסודרים בוצרה השווה לכל نفس.
בשנים האחרונות התקיימו השיעורים בכמה ערים במרכז הארץ, בבני ברק, בירושלים, מודיעין עילית, אף בעיר הדרום, באופקים, נתיבות, וכקרית גת. אבל באזורי הצפון עדיין לא התקיימו שיעורים אלו ללימוד את העירובן וטוב. לפני חדש סימנו בכלל של הגאון רבינו אשר ברסלילער שליט"א למד את מסכת עירובין, והגענו למסור שיעורים לרוגל הסיים. באחד מימי הרוכבה מסרנו שיעורים ממשר כמה שיעות, בבירור הנושאים ההלכתיים למעשה. ומתרוך קר התעוררו האברכים לבקש להביא לטריה גם את כל מסגרת השיעורים. למרות שהדבר דרוש מאמצץ להגעה בקביעות, יחד עם כל שאר התפקידים העומדים לפניו, ראיינו שיש זהה תועלתו להביא את הדיעות המעשיות לעוד אזור חשוב ומיוחד, ובס"ד בשבועה זה פתח המזhor החדש, בתפילה שנזוכה למד את כל הפרטים ההלכתיים, והலמוד יביא תועלת גודלה לכל הארץ, גם בדעת ההלכה ובקיים ההלכה כראוי, וגם בחזוק העירובים שיתקנו ההלכה ויסופו להדר אותם, ולהקפיד על כשרותם.

בני הקהילות השתתפו במעמד פתיחת השיעורים

במעמד הפתיחה השתתפו בני קהילות בעיר, הגאון רבינו אשר ברסלילער שעיליט"א, הרבנן נשאו דבריהם לחזוק הענן וחסיבות לימוד לובין שליט"א. דברי הרבנן יובאו בע"ה בגלוי הבא.

העירובן במסגרת זו. דברי הרבנן יובאו בע"ה בגלוי הבא.
במעמד זה עמדנו על החשובות של העירוב בחו"ל המשפה, גם כשומצאים בתוך העיר, שיש הבדל בין העירוב בשכונה לבין בשאר העיר, וצריך להיות עירני לגביותם של העירוב בחו"ל. ועוד יותר כשומצאים במקום אחר שבהרבה מקרים הוא בדרגה פחותה מה שanon הגילים לסמור בשכונה, ולפעמים אף ב对照检查 פסול רח"ל. לכן דעת ההלכות החשובה לכל אחד ואחד, גם עברו מי שחוש שהוא לעולם לא יהיה אחראי על עירוב, כי ע"י ידעת ההלכות בוצרה מעשית, שמקהנים בעירובים אם הם עשויים כהלה או לא, מגיעים בע"ה לקיים אותם יותר טוב, מותוך הבנה ושמחה של מוצה.

שיעורים בדיי התהוםון בכולל בתל אביב

בתוקפה זו מתקיימת עוד סידורה של שיעורים בהלכות התהומון בזמןינו, במסגרת כולל בעיר תל אביב, בראשות ראש הכלול הגאון רב משה רוט

להלן צוותות לבעל דק און תחת החוץ

לעומם, יצא שהחותוט יהיה מעט על העמוד, אבל מפסיק להיות הבדל של מילימטר אחד רוחה שהוא מקום הלחמה, יצא שהחותוט שבעיו מילימטר או שניים, כבר לא מעל העמוד.

בחלק המהמודים ראננו שוחרי חיש והוסיף לחימם, אבל כיוון שבנסוך לבעה זו העמודים היו דקים, הם התעקמו באופן שהלחין לא היה כלל תחת החותוט. בדקנו כל עמוד והותקאה שלא רואים מקום פסול, אבל בהחלה זה יכול לקרות כשהחותוט יימשך לכיוון אחר של העמוד. שאל האברכים מה הפתרון לבעה זו. אמרנו להם להחליף לעמודים תקינים.

עמוד עקום עם חבית וועבור את רוחב החבית

בעמוד אחר היהת בעיה אחרת, שהעמוד היה בתוקן חבית, אבל הוא עמד עקום מאד, בכוונה שראשו עובר את רוחב החבית, והנה יש מקרים שהחנית מועילה לשמש כמו עמוד מדין לחי, ואז גם אם בעמוד יש בעיה, החנית משמשת במקומו. אבל זה דוקא שהחותוט מכובן מעל החבית, משאיל' כשהעמוד נוטה יותר מרוחב החבית, אין החנית יכולה לשמש להחין, ושוב הרוי זה עמוד עקום.

עמדו עקום שעובי את החבית

గביי, מ"מ אי אפשר להעתלם מהחנית שהיא משנה את צורת העמוד לצורה שאינה רואה לפטה. [וכמובן שככל זה ביחס לרמה עירונית נמוכה, אבל לגבי עיור מודר שמקפידים שהעמוד יהיה ישר גם כשאין חבית, כי' שבמצב זה אין להקשרו כלל].

עמודדים שהחותוט קשור לראשם ואינו מעליים

לאחר שuberנו את רוב העיר, והגענו כמעט למסקנה מסוימת, שיש עירוב ברמה נמוכה, והפטענו ללולות שנייני חמור בשלושה עמודים. עמוד אחד שעדט ליד אזור בנייה, עמד עקום מאד, וניכר היה שהוא נערק ממקומו ושתלו אותו בתוך ערימת חול ובנוי. אבל כאן הוספנו להסביר אליהם, שיש בזיהה התחלנו לדון האם עמוד עקום ברמה צו פסול, או שמא קשר כדי עיבוד. אבל פתאום העיר הרוב של השכונה שהתבונן בראש העמוד, והבחן שהחותוט אינו מעלייל כל, כולם הביטו בראש העמוד, ונדהמו להבין שאין לנו עירוב. כיוון שהעמוד היה נוטה הרבה, והחותוט היה חוט ברזל שאין מונח צמוד לראש העמוד אלא מסתווב על קצה הוי, והוא יצא מקצת הוי ולא מעל העמוד. האברכים שאלו אולי בדייבד זה כשר. אמרו להם הרוב זה גם לא בדייבד.

חותוט חומי בראש הבסיס אל מעל העמוד

בשני העמודים הבאים היה כבר שינוי בצורת הראש, שעשו לו, ואבל הלחימיו אותו מצד החיזוני של העמוד. זה מפלייא לאותו, שעושים בידים מלכתחילה עמוד עירוב בצורה פסולה. איך יתכן שאים כבר ידעו לעשות צורתו ויוציאו אותה מהצד. הדברים האלו נעשים בגלגול שנותנים את העבודה לבעלי מלאכה שאינם מיוחדים למלאכת העירוב, וממילא יוציאו טויות כל כך פשוטות, שפוגלו את העירוב למגורי.

שורתי י' וווחבר בכחו והחותוט חמיינ בגדה

בסוף הסביר הם הוכיחו שמדובר של עירוב מוהוד... בתפילה שנזכה שיישו את העירוב כהלה, וגם היציר ידע להזיר מטעויות ממשימות, ולא יכשל ח'ו בחילול שבת.

הוזמן לחיות שותף בזיכוי הרבים

בחקמת העירוב השכונית בנצח

צלצל עכשווים וכוה לעצמן -
או בנדרים פולוס, בקופת "מועדן העירוב"

A532534735@GMAIL.COM - מכון הלכה למעשה

ביקרנו בעיר זו, ובעקבות הביקור והדברים שהתגללו, עשו תיקון גדול בעיר והוסיף יותר מחמשים עמודים שכולם היתה צורת ראש העמוד בצלם בוצרה בעיתת מאה, ובערו להשתמש בגדר ארוכה ובעמוי עירוב ששלב בוצרה עתיקה. מוקד העירוב אמר להם שעדיין אין עירוב ברמה גבוהה, ועודין אין מטר לסייע לכתילה, אף לפני בני המשפה. כמו כן יודיעים שיש הרבה משפחות שסמכותם עליון, אבל במוקד העירוב לא מנגנים מלומר את האמת, שרמתה ה�建ה מוספקת לטלטל לכתחילה.

מידע הלכתי מדויק לפיקוח רמת החשות

דבר זה מאפיין את הפעילות שמקודם העירוב עשו ברחבי הארץ, יש מקומות שאנו מאיינים בציירם על מנת לעלות את הרמה ולהשיק בכל פרטיה הידיורים שבעירוב השכוניתם, ולא לעשות באופןם שיש בהם מחלוקת או אילו רוחים שכולים להיפסל, אלא להשיק בעזרת הציירם בהתקנה טוביה וחזקת ומהדורות ויחד עם זאת אין דואגים גם לעירובים בערים ובישובים, להציג אלפי יהודים ביישובים שאין להם סיכוי לרמת שירות מהדורות, מ"מ שלא יהיו עם עירוב פסול ממש, אלא עירוב שיעמוד ברמת השירותים המקלות, גם בזה טורחים להדריך ולתנקן, כפי שהוא לנו גודלי הדורות שהנרגו לעשותם בזחוק. אבל בשונה מஸירות שמאשרות לעשותה במקומות הדחק, ומה רון נעשה רק להציג כמה שאפשר ולא עם נתינת כשרות לעתיד. מוסמך, שהה עונה רק להציג כמה שאפשר ולא עם נתינת כשרות לעתיד. מושום קר יש צורך לבזר בונגע לכל מקום בפני עצמו, להבין ולדעת מה נכון לשעות כדי לשמור שבת ההלכה. גם כאן האברכים ידעו שהעירוב אינו מהודר, על פי המידע שקיבלו. אבל בשנה האחרון הגיעו הקוצה חסידית לגור עיר, והחלו להפץ שימושותה בעיר למזהדרין ואפשר לטלטל כתחילתה. האברכים הסתפקו מה האמת, וביקשו לצאת יהד לסיר.

עמוד שנתמך באבני נחשב מתחיל על מדרגה

בתחלת הסירור ראננו את הקטעה של הגדר שמשמשת את העירוב החדש, ובכינוסות לעיר הי' צורות הפתיה אחד מהעמודים היה קצר עקום, ויחד עם האברכים עם הכלים של מוקד העירוב הידקנו את העמוד לגדר ויישרנו אותו. בacr הס למדנו ג'כ' כיצד לתפקיד דברים.

לאחר שהמENCHנו עוד כמה מאות מטרים, הגיעו לעמוד שהיה תקווע בצורה מאולמתה, כיוון שלא היה עמוק באדמה, הניבו מסביבו אל אבני שיחזק אותן. וכן התעוררה שאלה הלא הכלתית, שהעמוד גובה מהקרקע יותר מג' טפחים. וביאור הענין הוא, כיוון שהאבנים עומדות בקביעות הרויים בקרקע, והוא מוקד העירוב תחילה ורק מעל פני האבנים, והמקום הזה טמון בקרקע, והעמוד כביכול מתחילה ורק מעל פני האבנים, והמקום הזה גבורה מהקרקע יותר מג' טפחים. במקורה זה כתוב החזו"א (ס"ק ע"ח) שהעמוד נפסל מדין מחיצה תלויה, ואעפ' שאין גדיים בוקעים תחתיה, צരיך שהעמוד יתחל מהקרקע, או תור ג' טפחים לקרקע.

עמוד על מדרגה שיש עליה שטח ד' טפח

אמנם באופן שיש על המדרגה שטח יש ברוחב ד' טפח, אין עיה שהעמוד על המדרגה, כי המדרגה היא ג'כ' קרקע בשיעור רשות, והעמוד אינו גובה מהקרקע, אבל באופן שארה הרשות היא למטר, וממילא בהכרח שקרקע הרשות היה במקורה זה היה יוצא שהעמוד גובה מהקרקע. במקורה זה היה הבדל בין שני הצדדים של העמוד, בחול שמיינע משמאלו, היה לפני העמוד רוחב ד', אבל תחת החותוט היוצא לימי לא היה רוחב ד' טפחים.

המוד עקום והחותוט בקומה ד' או עלייו

גם כאן עשינו מיד תיקון יחד עם האברכים, והגענו עוד אבני להרחיב את המדרגה, שהיה בה שיעור קרקע. [אם נמנע דעת השוו'ת האלף לך שלמה להגר'ש קלוגר צ'ל' שגס כשייש מדרגה רוחב ד', אין להכשיר את העמוד, כי ביחס לקרקע הפתיה הוא תלוי, ווסור שמודדים לפ' שטח הפתיה ולא רק לפ' שיעור רשות. וכן דעת הגר'ם רוזנשטייט'א להחמיר. אבל בחזו"א מבואר להתייחס, וכן מתירים בהרבה מקומות].

עמודדים עם ברזילים מהצד החיצוני של העמוד

עוד הגיעו לשורה של שמונה עמודים שכולם היתה צורת ראש העמוד בצורה שאינה תקינה. במקום[U] עלשות צורתו, ו, הם הלחימו שני ברזילים ישרים מהצד החיצוני. במצב זהה הבעה היא כיוון שהחותוט נמשך תמיד קצה המרווח שבין הברזילים, כי הוא רק מונח בינהם וונוצר בברזילים היוצאים למלחה שמעקבים אותן], כאשר הברזל נמצא מוחץ לעמוד הרויים ברוחה עד הצד של העמוד עצמו. אמנם אם הברזל צמוד ממש

A532534735@GMAIL.COM - מכון הלכה למעשה